

Більшість українців (обивателів, а не свідомих громадян) здебільшого задоволяють свою не надто високу цікавість до подій у столиці та в регіонах за допомогою телебачення. А молоденькі репортери з усього побаченого й почутого вихоплюють лише те, що вони розуміють, або що їм замовлено. Тому доленосний фермерський мітинг, який відбувся 17 грудня під Верховною Радою, залишився б майже непоміченим, якби не картинна бійка, спровокована (що б там не вигадували) владою. Те, що не помітили (або приховали) телевізійники, якраз найбільш цікавить українських селян, тому наш кореспондент запропонував поділитися з ними своїми думками Президента Асоціації фермерів і приватних землевласників України Миколу Стрижака. Ось короткий виклад його інтерв'ю.

Виклики часу Правда і кривда

МЕНІ довелося багато їздити по областях, зустрічатися із сотнями фермерів і пересічних селян, розповідати їм про тіркий досвід тих країн, котрі повірили брехливим «рекомендаціям» Сороса та його клеветів. Аргентина, Бразилія, Мадагаскар, навіть колись квітуча Болгарія і вільнолюбива Польща зазнали гарячих «обіймів» МВФ та інших закордонних лихварів. Хтось знайшов сили схаманитися вчасно і послати «доброчинців» подалі, а інші перетворилися на старців. Слід окремо відзначити ту велику роботу, яку проводив у східних та південних регіонах України Геннадій Новіков, разом з активістами свого Агросоюзу, для ознайомлення їх мешканців з рішеннями Об'єднаного штабу захисту української землі та їх роз'яснення, з урахуванням ситуації навколо так званого ринку землі. До нашого всеукраїнського просвітницького маршу і до акції протесту під ВР приєднались науковці, профспілки, патріотично налаштовані партії й громадські організації, а також усі свідомі українські громадяни, яким не байдуже, до якої прірви ведуть Україну її керманічі.

Отже, 17 грудня, майданчик під Верховною Радою. Безліч прапорів з різною символікою, безліч

людей-однодумців. Тут можна було зустріти фермерів і профспілкових лідерів, лікарів і вчителів, ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, колишніх «воїнів-інтернаціоналістів», шахтарів, пенсіонерів, жінок різного віку й соціального стану, радикальну молодь, студентів, а також ФОП'ів, ветеранів АТО, інших небайдужих українців. Вони прийшли, щоб відстоювати СВОЇ права, але в своїх виступах не могли вони не висловити підтримки фермерам, які наразі захищають українську землю на передній лінії, так само як солдати на Донбасі. Кожному з них стало зрозуміло, що українська влада дурить усіх однаково нахабно й цинічно. Народні слуги в турборежимі приймають дурнуваті закони, намагаючись «під шумок» пропхнути між ними один-єдиний, за який їм обіцяли щедрю винагороду. Мова йде про горезвісний законопроект № 2178 від 25.09.2019 р., котрий не передбачає практично ніяких запобіжників проти монополізації власності на українську сільськогосподарську землю і загарбання її транснаціональними компаніями, а отже, є загрозою для національної безпеки України.

З ганебних слів про цей законопроект та його авторів починався кожен виступ. А далі – профспілки говорили про тарифи й соціальні гарантії, шахтарі – про невивчені заробітні плати та шахрайські оборудки з купівлею заокеанського вугілля за умовами «Роттердам пліус» чи якимись іншими, аби лишень свої шахти не піднімати. Вчителі попереджали про занепад освітянської галузі, ліквідацію шкіл і дитячих дошкільних закладів, лікарі ділилися радістю від того, що нарешті «здихалися» Уляни Супрун і сподіваннями на покращення медичного

забезпечення, всі говорили з розумінням того, що відбувається.

Звісна річ, найгострішими були виступи фермерів. Вони відверто наголошували, що замість обіцяної демократії нова влада принесла українцям плутократію, тобто панування багатіїв, при якому державна влада фактично належить купці олігархів, а країна існує в їхніх вузьких, егоїстичних, корисливих інтересах, при цілковитому безправ'ї населення. У виступах аграріїв можна було почути: Україну намагаються колонізувати й повернути навіть не до феодалізму, а до неорабовласництва. Олександр Чубук, зокрема, розповів, що під час його поїздки до Аргентини довелося просити папірець і ручку, щоб пояснити місцевому фермеру, що в Україні намагаються ввести норму землі «в одні руки» не три чи навіть шість тисяч гектарів, як у нього та його багатшого сусіда, а 213 000 га. Аргентинець навіть з перекладачем не міг збагнути почутого, ось і знадобилися папір та ручка! Фермери вже переконалися і переконують інших: те, до чого веде нинішній уряд – не просто зло, а реквієм української державності.

- Наш успіх, - продовжує Микола Іванович, - був запрограмований тоді, коли після тривалих консультацій ми всі вирішили проводити нашу акцію в один день і час, а саме 17 грудня зранку. Цей день для аграріїв та інших учасників зібрання нічим не виділявся серед інших, але він не був випадковим, бо під Верховну Раду вийшли всі верстви суспільства.

Записав
Володимир ЯРОШЕНКО.

Продовження теми -
стор.4,5

Відзнаки

ГОЛОВУ АФЗ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ АНАТОЛІЯ ГАЙВОРОНСЬКОГО НАГОРОДЖЕНО ПОЧЕСНИМ ДИПЛОМОМ ПРЕЗИДІЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ УКРАЇНИ за вагомий внесок у розвиток підприємництва, плідну співпрацю з Палатою.

Вибори в ОТГ

За повідомленням ЦВК на місцевих виборах до об'єднаних територіальних громад явка виборців у різних регіонах складала від 30-ти до 70 відсотків.

22 грудня перші вибори депутатів сільських, селищних, міської рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міського голів відбулися у 86 ОТГ (69 сільських, 16 селищних, одній міській) у 21 області України.

Тим часом Національна поліція протягом дня голосування зафіксувала 45 порушень виборчого законодавства. Нагадаємо, протягом чотирьох попередніх років, від 25 жовтня 2015 року до 30 червня 2019 року Центральною виборчою комісією було призначено перші місцеві вибори у 896 об'єднаних територіальних громадах. Тож після проведення виборів 22 грудня загальна чисельність усіх разом взятих призначених перших виборів в ОТГ становить 982.

Ще у шести ОТГ 29 грудня відбулися заплановані перші місцеві вибори, зокрема в трьох ОТГ Дніпропетровської області, одній ОТГ у Львівській області, одній ОТГ у Сумській області та одній ОТГ у Чернівецькій області. У виборах взяли участь 22 політичні партії.

Результати виборів в одномандатних виборчих округах мають встановити не пізніше п'ятого дня з дня голосування - до третього січня включно; в багатомандатних округах - до восьмого січня 2020 року.

Попередньо повідомляємо, що на виборах голови Підгородненської міської об'єднаної громади переміг голова Спаської сільської ради, яка увійшла до складу громади, Андрій Горб.

КІЛЬКА ДНІВ перед Новоріччям біля мехтоку відділення № 1 с. Январське Покровського району (ТОВ «Відродження») пікетували пайовики місцевого агротовариства. На жаль, колись перспективне Январське та навколишні села, можна сказати, вимирають. Багато селян покинули домівки та й поїхали хто куди у пошуках кращої долі.

Читайте розповідь із села Январське нашого спеціального кореспондента у наступному номері газети.

2020

Кутній пообіцяв Лідери порядності і відкритості

Григорій ДАВИДЕНКО

ЗАВЕРШАЛЬНИЙ місяць 2019 року приніс добру звістку жителям Межівського району й усім хліборобам Придніпров'я – 11 грудня Президент України Володимир Зеленський підписав розпорядження про призначення очільника Межівської РО Асоціації фермерів та приватних землевласників Сергія Кутнього головою Межівської райдержадміністрації. Це справедливе визнання громадської активності, мудрості і таланту господарника 34-річного голови ФГ «Урожай-2014». Недарма межівські побратими ще два роки тому довірили йому штурвал спільного хліборобського «корабля», бо знають його завзятість, зібраність, патріотизм і любов до рідного степового краю.

Безліч разів молодому провіднику хліборобів доводилося бувати в обласному центрі, захищати права фермерської спільноти, орендодавців та воїнів АТО в різних інстанціях. І в редакції «Фермера Придніпров'я» С. Кутній частий гість, він прекрасно знає Межівський район і його людей, завжди радить, на які теми, прогалини в законодавстві звернути увагу газеті. Має добру освітню підготовку – 2008-го закінчив ДДАЕУ за спеціальністю

«облік і аудит», а рік тому Харківський Національний аграрний університет ім. В. Докучаєва за спеціальністю «геодезія та землеустрій». Одружений, з дружиною Анастасією виховують сина Максима.

У Межівій 16 грудня нового очільника райдержадміністрації громаді та депутатам краю представила заступник голови Дніпропетровської ОДА Ірина Грицай (*на знімку*). І зауважила, що це призначення – свідчення високої довіри від президента України, керівництва області. Відповідаючи, Сергій Кутній підкреслив:

– Усвідомлюю рівень відповідальності, яку вимагає ця посада. Обіцяю єдине – порядність, чесність і відкритість.

У цьому можна не сумніватися, бо С. Кутній завжди певний на слові. Ось його роздуми після перших днів роботи в Межівській РДА:

– Наш район найбільш віддалений від обласного центру і найближче до зони бойових дій. З початком війни всі думали, що жителі Донецької області під час вимушеної евакуації залишаться у нас. Але вони поїхали вглиб України, бо тут лише сільське господарство, без промисловості, роботи немає. Тому слід щонайперше про це, перспективи для молоді думати, про

уніфікацію податків із землі, підтримку лікарні та дорожнього відділу, щоб зберегти їх. Дороги вимагають особливої уваги, їх в районі майже немає. Щодо земельної реформи є взаєморозуміння з депутатом Верховної Ради на нашому 39-му окрузі Сергієм Северином, який не голосував за законопроект з обігу земель № 2178-10. Тисяча чи більше гектарів землі в одні руки – це норма для олігархів, а не хліборобів, небезпечна для майбутнього України. Землею мають володіти люди, що на ній працюють, а ще громади. Право купівлі землі треба вже надати ОПГ, для цього потрібні кредити під два-три відсотки, а в оренду здавати її під сучасні вісім відсотків. У такому разі громади матимуть постійні надходження і будуть спроможними утримувати необхідну для людей інфраструктуру.

Така програма дій молодого керівника Межівської РДА, певно ж, буде підтримана місцевими жителями. Асоціація фермерів Придніпров'я і редакція нашої газети щиро вітають Сергія Вікторовича з першою державною посадою, бажають козацького здоров'я, щастя в родині, твердості у відстоюванні громадянських і трудових прав жителів Межівського краю!

Продовжуємо обмінюватися думками щодо запровадження так званого «ринку землі» з економістом Дмитром Плаксіним, який цього разу пропонує разом відповісти на запитання: «Чи правильно буде відкрити земельний ринок у тому вигляді, як його бачать уряд і парламентська монобільшість?» Відповідь очевидна – Ні. На думку фахівця, позитивну відповідь на це запитання можна буде дати лише тоді, коли:

– буде наведений ідеальний порядок у кадастрових документах і до них внесені всі землі сільськогосподарського призначення. Інші – теж, тільки окремо. Щоб мати для цього час, необхідно подовжити дію Мораторію мінімум на рік і мобілізувати чиновників на роботу в турборежимі, який так полюбає нова влада;

– Верховна Рада прийме закон про всенародний референдум і запустить його з приводу ринку землі;

– уряд не на словах, а на ділі вирішить питання про кредитування сільгоспбізнесу, унеможлививши спекулятивні оборотки.

Це, так би мовити, червоні лінії для «реформаторів». А тепер давайте трохи пофілософствуємо, спробуємо проаналізувати кілька постулатів аграрної реформи.

Чи тією дорогою прямуємо?

Не допускаючи на агроринок України компанії з іноземними бенефіціарами, чи ми не обмежуємо себе в інвестиціях і доступі до передових технологій? Дійсно, в Україні з багатющим чорноземом збираємо пшениці в середньому по 40 ц/га, тоді як середня врожайність по ЄС (де земля значно гірша) 60 ц/га, а в Новій Зеландії – аж 120 ц/га. У всіх цих країнах земля дорога, отже й нам потрібно встановити для іноземців (вони однаково тут будуть) такі умови, щоб їх трохи остудити. Наприклад, 30 тис. \$ за 1 га, причому половина цих грошей автоматично і негайно надходить до бюджету.

Орієнтація на дрібного фермера може стати ефективною лише в тому разі, коли дрібні сільгоспвиробники будуть об'єднані між собою або через кооперативи, або безпосередньо державою. Сумарний земельний банк таких фермерських об'єднань, з точки зору найвигіднішого маневрування технікою, ресурсами та отримання нормального прибутку, має складати близько з тисяч гектарів.

Запуск ринку землі в тому вигляді, який пропонує уряд, не стане каталізатором економічного зростання. Відбудеться щось на зразок горезвісної ваучерної приватизації промислових підприємств, яка розвалила економіку

країни. Тепер черга – за сільським господарством?

Урядовий законопроект, навіть якщо до нього будуть внесені всі пропонувані зміни, все одно залишає дрібного пайовика вічна-віч із великим латифундистом-орендарем. Не слід замовчувати той факт, що заможні орендарі вже давно стали на селі справжніми феодалами. Власники паїв навряд чи наважаться конфліктувати з ними. Та й за віщо? Адже від добра добра не шукають, а обіцянки будуть вельми щедрими.

Враховуючи те, що більшість дрібних сільгоспвиробників отримують чистого прибутку з гектара менш ніж 200 \$ на рік, не можна обмежувати строк викупу землі 5-ма роками. Оптимальним міг би бути період 10 років.

Посилаючись на державну компенсацію частини кредитних ставок для придбання землі, уряд фактично зупиняє програми підтримки фермерів. Зокрема, програму відшкодування частини вартості придбаної вітчизняної сільгосптехніки. Такі «реформи» знищать і фермерів, і вітчизняних машинобудівників.

Акціонерами багатьох українських агрохолдингів, в тому числі й найбільших, є прямо чи опосередковано іноземні бенефіціари. Тому всі розмови про нібито недопущення іноземців до ринку української землі є відвертим

Експерт

фарисейством: іноземці відразу зможуть купувати нашу землю. До того ж, вони будуть купувати її за безцінь. А щоб не морочитися з тими паями, купуватимуть українські компанії з земельними банками у власності.

Формальне обмеження кількості землі «в одні руки» – ще одна утопія або ж хитромудра сіра схема. Розкидає такий агромагнат земельку по родичах та кумах – і все у нього вийде. А як мав боо тисяч гектарів, так і має.

Кому перейдуть права на землю України, хто її купить у разі остаточного затвердження закону? Якою буде ціна землі? Чи отримають казкові скарби «бабушки», про яких так печуться урядники? Відповідь зрозуміла: не заради «бабушок» всю цю кашу варять; у першу чергу на продаж виставлять державні й комунальні землі,

тобто територію. Саме для розпродажу за безцінь цих земель затівається так звана земельна реформа! Територію України продаватимуть за оціночною вартістю, тобто 800-1500 \$/га. Фермери навіть таких грошей не назбирають, а за кредитами вони не підуть, бо банкам не вірять. Відтак землю захоплять перекупщики. Вони протягом кількох років доженуть ціну до 5-10 тисяч доларів за гектар, а потім зрівняють її з європейськими цінами, тобто 70-80 тис. \$/га.

Дозвіл на розпродаж землі сільськогосподарського призначення за оціночною вартістю стане злочинним перед народом України, подарунком для вітчизняних і закордонних спекулянтів. Наша держава втратить і землю, і гроші, бо останні дістануться спекулянтам, а не нашому бюджету. Ринок землі не можна навіть розглядати окремо від загального контексту приватизації й державної політики в цілому. А вона, як бачимо, не обмежується лише розпродажем землі: на приватизацію готуються підприємства ВПК, «Енергоатом», «Южмаш», «Укрзалізниця», «Укрпошта», потужні конструкторські бюро, і т.ін. Все це – за ціною вторинної сировини. Це лібертаріанство, доведене до божевілля. Жодна світова країна, навіть дуже багата, не може собі такого дозволити. Навпаки, світ прямує шляхом жорсткого протекціонізму, відстоювання інтересів

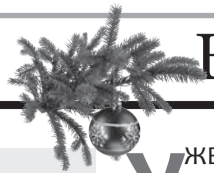
національних виробників, аж до торгових воєн. США активно поповнює державний банк сільськогосподарської землі, маючи його вже сьогодні на рівні 50 %. Країни «великої сімки» і Євросоюз захищають власні інтереси, використовуючи в тому числі можливість МВФ і Світового банку. Вони не тільки не допускають на свої ринки українських виробників, конкурувати з якими їхні фермери не в змозі, а роблять усе, щоб виставити Україну на світовий смітник, як останню жebraчку. І наша влада цьому потурає, аби лишень отримати чергову позичку, віддавати яку доведеться наступним поколінням.

Резюме:

В Україні за 28 років ще не створена повноцінна держава, а нинішня влада намагається знищити навіть ті паростки державності, які дивом пробілися крізь бетон невігластва й чиновничої тупості. Про це, зокрема, свідчить урядовий варіант «земельної реформи». Він означає катастрофу для сільського господарства, економіки в цілому і державності України. Тільки злагодженими й рішучими діями всіх патріотичних сил цей шалений біг до прірви ще можна зупинити.

**Спілкувався
Володимир ЯРОШЕНКО.
Продовження – в наступних
номерах газети.**

! Кульгавий, який біжить по дорозі, випереджає того, хто біжить без дорози Френсіс Бекон

Космічне таїнство Різдва Христового

В кожній українській родині, як і у всьому християнському світі, особливою шаную користується свято Різдва Христового. У ньому поєдналися також римські Сатурналії, культ язичницького бога Мітри, але головне значення цього дня, який зазвичай припадає на момент зимового сонцестояння, полягає насамперед у тому, що від нього починається відлік днів, які наближають весну.

НЕОДМІННИМ АТРИБУТОМ різдвяних театралізованих дійств є Віфлеємська зірка. Чи була вона спеціальною провісницею народження Христа, чи звичним космічним явищем, достеменно невідомо. Над цією загадкою вже понад два тисячоліття ламають голови вчені, проте їхнім гіпотезам досі бракує єдності. Попри це, зусилля допитливих людей, які намагалися якомога точніше визначити день і рік Різдва Христового, не були марними. Зокрема, їм таки вдалося довідатися, що біблійні Марія та Йосип потрапили до Віфлеєму не випадково, а прибули туди заради участі в переписі населення Римської імперії, що проводився, за вірогідними джерелами, протягом майже двох десятиліть. Отже, історичний Ісус, ймовірно, народився значно раніше року, яким прийнято датувати початок Нашої ери. Спробі виправити похибку цих досліджень певною мірою допомагає той факт, що Ісус народився під час правління царя Ірода Великого, який помер чотири роки до н.е. і відомий тим, що наказав знищити всіх немовлят, які народилися того року. Якого саме, історикам точно невідомо. А дата Різдва - 25 грудня - вперше з'явилася в письмових джерелах тільки 221 року в літописах Секста Юлія Африканського.

Середньовічних спостерігачів завжди бентежила згадка про Віфлеємську зірку, яку вони були схильні ототожнювати з кометою Галлея. Це на її сяйво трое царів зі Сходу (біблійні волхви) прямували понад два місяці, щоб поклонитися новонародженому Христу. Але навіть серед сучасних астрономів, озброєних новітніми досягненнями науки й досконалою апаратурою, єдності досі немає. Так, на думку Анатолія Відьмаченка, завідувача відділу фізики тіл Сонячної системи Головної астрономічної обсерваторії НАН України, більшість науковців схиляються до думки, що різдвяною зіркою була саме комета Галлея. У цей час вона мала бути досить яскравою. Проте тепер, як і в давнину, залишається питання про точність наукових досліджень: адже задекларований церковною рід народження Ісуса і час проходження комети не збігаються. З огляду на раніше викладене, можна вважати вірогідним, що тоді, коли почалася Наша ера, Ісусові було вже не менше, як чотири роки.

Відомі також наукові припущення, що яскраве сяйво на небі було викликано значним зменшенням відстані між Юпітером та Венерою, або ж що в рік народження Ісуса люди спостерігали дуже яскравий спалах якоїсь над-нової зірки. Хоча все-таки ймовірніше – Віфлеємською зіркою була комета.

Василь Івченко, завідувач кафедри астрономії та фізики космосу Київського національного університету ім. Т. Шевченка, висловив таку думку: «Якби релігійнознавці визначили час народження Христа з точністю три-чотири роки, то ми могли б достеменно встановити походження загадкового небесного явища». Отже, коло наших нехитрих досліджень замкнулося. Хоч астрономи й врахували, коли Землю відвідувала і відвідає знову комета Галлея, проте цих знань замало, щоб уточнити хронологію народження християнства. Мабуть, нам доведеться спирити біблійні міфи через абсолютну віру, як радить професор Дмитро Степовик, доктор богословських та філософських наук, академік Академії наук вищої школи.

Підготував Володимир ЯРОШЕНКО.

УЖЕ РОКІВ двадцять минуло, як у Широкому – районному центрі нашої області - відкрили меморіальний комплекс, куди перепоховали і нарешті гідно впокоїли прах козацького старшини Війська Запорозького Івана Сіромахи. Місцевий патріарх народного самодіяльного мистецтва, заслужений працівник культури Дем'ян Книга ніколи тут не сумнівався, що це подія, про яку відтоді мають пам'ятати й гомоніти не лише район та область, а і вся Україна.

Та для району і його жителів у першу чергу воскресіння данини й шани Сіромасі назавжди виливається у духовне і національне прозріння. Вертається, кажуть люди, усвідомлення, що ми всі тут козацького роду і спадкоємці скарбів та надбань, традицій великого українського народу, що до недавніх пір умисне забувалося і навіть винищувалося з корінням. Незважаючи на те, що і Широке, і сусіднє селище Миколаївка, котре спочатку носило назву Велике Сіромашине, і низка інших довколишніх сіл – все це колишні зимівники, засновані у другій половині вісімнадцятого сторіччя козацьким старшиною Інгулецької паланки Запорозької Січі Сіромахою. Про нього в радянських історичних джерелах згадували сиромовкою. Жив був, мовляв – і не більше. Інколи додавали наче компрометуючу фразу, що «належав до заможних козацьких старшин». Але про те, що охоче давав притулок, поселяв у своїх зимівниках волелюбних і гордих селян-утікачів з усіх-усюд панського кріпацтва, ні слова.

Старожили Миколаївки, правда, довго згадували, що ще у тридцять роки минулого століття не переводилися тут люди, котрі намагалися облаштувати могилу Івана Сіромахи – вони знали, де його поховано. Однак більшовики і енкаведисти так настрахали цих смільчаків, що з тих пір вони не тільки забули про могилу забудовника краю, а навіть і про те, де вона знаходиться.

Хоч діти, розповідають, по-тайки ночами розкопували її. Були начувані про казкові скарби, які ніби знаходять уперті шукачі в усіляких схованках, могилах і курганах. А що, якщо і в могилі козака-воєки виявляться багатства на зразок зброї або й коштовностей? Але дорослі дізналися про витівку дітлахів і суворо заборонили їм порушувати спокій небіжчика. «Не можна, - казали, - чинити гріх, за який Бог покарає, а не Бог, так міліція точно!» Так чи інакше було, можна лише здогадуватися, але факт залишається фактом: на момент здобуття Україною незалежності вважалось, що поховання Сіромахи втрачено назавжди.

Схаменутися, якщо хочете знати, нещастя допомогло. Миколаївка зараз зникає. Її мальовничі вулиці і довколишні плодючі чорноземи з'їдає залізна руда – впритул підступає кар'єр відкритого добутку Інгулецького гірничо-збагачувального комбінату. Селище з усім гамузом переселяють звідси. Уже й Миколаївська селищна рада давно перебралася у сусідню Карпівку. Отут і знайшовся місцевий патріот-старожил та краєзнавець Іван Зюкін, який забив тривогу: якщо селище, засноване Сіромахою, приречене, то не дамо кар'єру поглинути та безслідно знищити могилу відважного й хазяйновитого козака. На цю

Неписані історії
МИКОЛИ НЕЧИПОРЕНКА

тривогу відгукнулися вчені-археологи Дніпропетровського національного університету. Їх інтерес кандидат історичних наук Володимир Ромашко пояснював наступним чином: «Козацька старшина у Війську Запорозькому відіграла провідну роль, а, крім могили славетного кошового отамана Івана Сірка, місця поховання інших козацьких полковників науці та нащадкам досі не відомі. Отож поновити могилу бодай одного славного пращура – обов'язок, честь і дійсно подія».

За спогадами Івана Зюкіна,

си. Маєток дістався їхній дочці, яка доволі рано вийшла заміж за майора Миколу Козельського і після цього когось посварилося з овдовілою матір'ю.

А ще таке: продовгувата чорна «пляма» вела углиб могили, підтвердила отож, що колись дійсно хтось копав тут хід-лаз, аби проникнути в поховання. Однак трохи більше, ніж за метр від домовини «нора» обірвалася і була засипана винятково чорноземом. Тобто не виключено, що дітлашня справді рилася тут у пошуках скарбів. Хоч більш вірогідніше, що якісь і

ПОВЕРНЕННЯ КОЗАКА СІРОМАХИ

працями Дмитра Яворницького та описами з путівника Катеринської залізниці, виданого у 1903 р., останню домівку Івана Сіромахи вдалося знайти. Незважаючи на те, що вона була зрівняна з землею і навіть забудована господарськими спорудами. Головне, що вихопили її вчасно з-під уламків та з провалля наступаючого залізничного кар'єру. Криміналісти і експерти підтвердили: знайдені у скромній дубовій домовині останки справді належать Сіромасі, який у 1750 році був поранений у ліве стегно.

До речі, дітлашня у 30-ті роки минулого століття даремно сподівалася віднайти у могилі козака скарби. Нічого не поклали у домовину Івана Сіромахи його сучасники – ні зброї, ні якогось інвентаря, ні навіть хреста. І дивуватися з цього не треба. Саме так, без надлишків хоронити своїх ватажків у запорожців-християн було тоді заведено. Лежали тільки великі і маленькі металеві гудзики від мундира, який, ясна річ, зотлів. Ще zostалися відбитки товстих ниток від килиму, в який було загорнуте тіло.

Інша річ, що поруч було залишене місце ще для однієї труни. За версією фахівців обласного Центру охорони історико-культурних цінностей, місце призначалося для дружини Сіромахи. Чому ж поруч з чоловіком не поховали і її, коли померла, достеменно не відомо і не ясно. Існує припущення, що дружина покійного старшини невдовзі після його похорону виїхала звід-

зовсім не відомі грабінники-так звані «чорні археологи» ще раніше мали бажання поживитися міфічними коштовностями. Та їх або хтось зупинив чи злякав, або й розтлумачив, що в даному випадку ні на яке золото-срібло сподіватися не доводиться. Сьогодні ж можна було б і додати, що найбільша цінність цього поховання – сам небіжчик, який в історії не лише широківсько-криворізького краю, а в історії усієї України залишив добрий і помітний слід.

Перепоховання козака-лицаря здійснили на південну околицю Широкого, де колись він також мав садибу. Воно сколихнуло тоді всіх мешканців району. Щоби скільки тисяч людей збиралося в один день, щоби церемоніальна хода мешканців Миколаївки, Широкого, Карпівки, Вишневого, Розівки, Шестирні, Веселого Ставу, Андріївки, Могилівки і т.д. сягала двох кілометрів – такого тут не було, може, за всю історію.

А згодом відкрили і меморіальний комплекс на могилі Івана Сіромахи. Уже достеменно з'ясовано, що первісне миколаївське його поховання було насипане з місцевих вапняків. І що на ньому стояв півтораметровий металевий хрест з перехрещеними списками. Теперішній комплекс врахував і відтворив ці атрибути. Однак головне в ньому – нев'яничі квані квіти пам'яті від вдячних спадкоємців, що струсили з себе забуття, покаялися нині у своїх гріхах і знову відчули себе українцями.

Січень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Лютий

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	

Березень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

2020

Квітень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Травень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Червень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Липень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Серпень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Вересень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Жовтень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Листопад

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Грудень

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ЗДАВНІХ ВІКІВ пішла традиція сіяти і виконувати будь-які роботи на городі в певну фазу Місяця. Вважалося, що небесне світило допомагає рослинам правильно розвиватися і давати багаті врожаї. Також існують несприятливі дні. Новий посівний сезон у 2020 році зовсім близько. І садівники вже починають планувати свій город для бажаних культур, накидають плани посадок, які частенько коригують. Але головним помічником для висіву насіння на розсаду чи в ґрунт є посівний календар на 2020 рік. Ще наші діди-прадіди

давно помітили, що фаза місяця впливає на розвиток рослини. Ними було помічено, що ріст місяця живить культурні насадження вологою на поверхні ґрунту, а спад, навпаки, вся волога потрапляє в коріння. Тобто, всі культури, які розвиваються і плодоносять над поверхнею ґрунту краще сіяти, садити в фазі зростаючого місяця. А коренеплоди - коли місяць спадає. Це правило відоме багатьом, тому використовуйте посівний календар на 2020 рік, в якому будуть вказані сприятливі та несприятливі дні для різних сільськогосподарських культур.

Назва культури	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень
зелень, салат	10,12,13,15,17, 20, 24,25,28,29	3-6,17,18,22, 27, 29,30	5-7,10,12,14,18, 19, 23,25-29	2-6,24-26, 31	1,3,4,6-8,12,13,22, 23,26,27,29,30
огірки	10-12,14,15,17, 18,19,24,25	3,5,6,17,18, 22,27-29	5-7,10,11,14, 18,19,25-27,29	2-6,15-17, 25,26,30,31	1-4,6,7,12,13,22, 23,26,27,28,30
томати	10,13,15,17-20,24,25	3-6,17,18, 22,27,30	5-7,10-14,18,19, 23,25,27-29	2,4-6,15-17, 24-26,30,31	1-4,6-8,12,13,22, 23,26,28-30
баклажани	10,15,17, 24,25	3,5,6,17,18,22, 27,28,30	5-7,10,13, 14,18, 19,23,25,29	2,4-6,15-17, 24-26,30,31	1,3,4,6,7,12,13, 22,23,25,28,30
перець	10,12-15,17, 19,20,24,25	3-6,17,18,22, 27,29,30	5-7,10,12-14,18,19,23, 25,27,29	2,4-6,15-17, 24-26,30,31	1-4,7,8,12,13,22,23,26,27,29,30
кабачки, патисони, гарбузи	10,15,17,20, 24,25,28,29	3,4,6,17,18,22, 27,29,30	5-7,10,12,14,18,19, 23,25,27,29	2,4-6,15-17, 24-26,30,31	1,3,4,6-8,12,13, 22,23,26,28,30
редиска, редька, дайкон	1,5,6,7,12,13, 15,18, 19,20,24,25	3,4-6,17,18,22, 27,28-30	1,2,10,12-14, 18,19,28,29	5,6,11,12,25,26	2,3,4,6,8,12, 13,17,18,22,23,30
картопля, топінамбур			1,2,10-14, 18,19,28,29	5,6,11,12,25,26	2-,4,6-8,12,13, 17,18,22,23,30
морква, буряк		4,6,10,11,12, 14,15,27,28	1,2,10-14,18,19,28,29	5,6,11,12, 25,26	2-,4,6-8,12,13,17, 18,22,23,30
цибуля			1,2,10,12-14, 18,19,28,29	5,6,11,12,25,26	2-,4,6-8,12,13,17,18,22,23,30
квасоля, горох, боби	10,15,17,20, 24,25,28,29	3,4,6,17,18, 22,27,29,30	5-7,10,12,14,18,19, 23,25,27,29	2,4,5,6,15-17, 24-26,30,31	1,3,4,6-8,12,13,22, 23,26,20,30
капуста цвітна, білоголова,	10,12,15,17-20,	3,5,6,17,18,22, 27,29,30	5-7,10,12-14,18,19, 23,25,27,29	2-6,15-17, 24-26,30,31	1,3,4,6-8,12,13,22,23, 26,27,28,30
петрушка і селера коренева	10,15,17, 18-20,24,25	3,5,6,17,18, 22,27,29,30	5,6,7,10,12,14-16,18,19, 23,25,28,29	3,6,24,25,26,31	1,3,4,6-8,12,13, 22,23,26,27,29,30
полуниця, суниця			16,17,18	12,14,15,23	
квіти з насіння	11,12, 15,19,24	4-6,22,21,30	5,7,10,11,13, 18,19,25,27	2,5,6,15,17, 25,26,30	2,4,6,7,12,22, 23,28,29
деревя, кущі		12,13,15,16,22	2,3,5,9,11	8,10,17,18	9,11,14,18